

تأثیر دیدگاه‌های فارابی بر طبقه‌بندی علوم در اروپای سده‌های میانه/یونس کرامتی

تأثیر

دیدگاه‌های فارابی بر طبقه‌بندی علوم در اروپای سده‌های میانه

یونس کرامتی

(دانشجوی دورهٔ دکتری تاریخ علم پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی)

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
رئال ملی علوم انسانی

مقدمه

بررسی همه‌جانبه تأثیر دیدگاه‌های فارابی بر طبقه‌بندی علوم، به ویژه تأثیر احصاء‌العلوم وی، کاری است بس دشوار و مفصل. در این مختصر نخست به نخستین آثاری که در دورهٔ اسلامی در این باره نوشته شد، اشاره می‌شود و سپس تأثیر دیدگاه‌های وی بر سنت علمی لاتینی و عبری طبقه‌بندی علوم بررسی می‌شود.

کلید واژگان: فارابی، احصاء‌العلوم، دومینیکوس گوندیسالینوس، رابت کیلواردی، کالونیموس

الف. نخستین طبقه‌بندی‌های علوم در دورهٔ اسلامی

سابقه توجه به طبقه‌بندی علوم را می‌توان دست کم تا روزگار ارسطو دنبال کرد. پس از وی، آمونیوس پسر هرمیاس (اواخر سده ۵ م - اوائل سده ۶ م)، دانشمند اسکندرانی ریاضیات را به چهار شاخهٔ حساب، هندسه، نجوم، و موسیقی تقسیم کرد که تقریباً تا عصر حاضر معتبر بود. شاگردش یحیی (یوحنا) نحوی یا یوهانس فیلوبونوس با شرحی که بر ایساغوجی نوشت، دیدگاه‌های ارسطو دربارهٔ طبقه‌بندی علوم را به مسلمانان رساند.^۱

در سده چهارم هجری، چند تن از دانشواران دوره اسلامی به موضوع طبقه‌بندی علوم توجه کردند. نخستین آنان، احمد بن ابی‌یعقوب مشهور به ابن واصل یعقوبی، تاریخ‌نگار مشهور بود که در مقدمه تاریخ خود (که حوادث تا ۲۵۹ قمری را دربر دارد)، ضمن اشاره به طبقه‌بندی اساساً ارسطوی، چکیده شماری از مهم‌ترین آثار یونانی را نیز آورده است. پس از وی دو دانشور دیگر یعنی ابونصر فارابی (د ۳۳۹ق)، و یکی از شاگردان ابوزید بلخی (د ۳۲۲ق) به نام متنبی بن فریعون (که حتی نام وی نیز در آثار پژوهشگران غربی و ایرانی به صورت‌های مختلف آمده است) در فاصله‌ای اندک از یکدیگر به این موضوع پرداختند.

ابن فریعون و کتابش جوامع العلوم، تا چندی پیش چندان بر پژوهشگران چندان شناخته نبود. اشتاین‌اشتايدر او را یک یهودی عربی نگار انگاشته است.^۱ هاین‌ریش زوتر در کتاب مشهورش ریاضی‌دانان و منجمین مسلمان (در عنوان اصلی: عرب)، او را با سعید بن فتحون اندلسی یکی پنداشته است.^۲ فراتنس رزنتال است که در ۱۹۵۲م، در ضمن کتاب مشهورش تاریخ تاریخ‌نگاری مسلمین، بندی از کتاب او را که به «علم التاریخات» اختصاص داشته، نقل کرده است.^۳ سپس در ۱۹۵۵م، د.م.دانلوب در «ارمغان شصتمین زادروز زکی ولدی طوقان» به معرفی این اثر پرداخت.^۴ در ایران نیز گویا نخستین بار در ۱۳۵۰ش حسین خدیو جم مطلبی در باب وی نوشت.^۵ در ۱۹۸۵ق فواد سزگین نسخه‌ای از این کتاب را به صورت چاپ تصویری در اختیار همگان قرار دارد. در سال ۱۴۲۸ق/۲۰۰۷م نیز قیس کاظم الجنابی این کتاب را با اغلاط بسیار و حواشی و تحقیقات اندک منتشر ساخت.^۶ پژوهشگران غربی نام وی را غالباً شیعیاً بن فریعون آورده‌اند، اما سزگین او را متبوعی بن فریعون نامیده و قیس کاظم الجنابی نیز از او پیروی کرده است. وی در مقاله نخست به تفصیل به زبان عربی، آداب و وسائل کتابت می‌پردازد. موضوع مقاله دوم سیاست و اشاره به برخی علوم است و در این بخش به نوعی می‌توان گفت که به طبقه‌بندی برخی علوم پرداخته است.

اما فارابی (د ۳۳۹ق) و کتاب احصاء‌العلوم او مشهورتر از آن است که به خواهیم به تفصیل به آنها پردازیم. به اختصار باید گفت که فارابی در این کتاب در ۵ مقاله علم و برای هر علم نیز اقسام و اجزای مختلف برمی‌شمارد بدین ترتیب: ۱. علم زبان مشتمل بر علم الفاظ مفرد، علم الفاظ مرکب... و علم اشعار (که خود مشتمل است بر اوزان اشعر و جز آن); ۲. علم منطق مشتمل بر ۷ بخش (منطبق با تقسیم ارسطوی تدوین اسکندرانی مجموعه آثار منطقی ارسطو موسم (اغنون); ۳. علم ریاضیات مشتمل بر حساب (نظری/عملی)، هندسه (نظری/عملی)، علم مناظر (در دو بخش) علم نجوم (احکام نجوم و نجوم تعلیمی)، موسیقی (عملی/نظیری)، علم انتقال و علم حیل (حیل عددی و حیل هندسی); ۴. علم طبیعی و علم الهی. ۵. علم مدنی، علم فقه و علم کلام.

از آنجا که از تاریخ دقیق احصاء‌العلوم و جوامع العلوم آگاهی نداریم، نمی‌توان درباره تقدیم یکی بر دیگری به درستی حکم کرد. با توجه به آنکه فارابی، چنان که خود گوید در نگارش احصاء‌العلوم اهداف آموزشی را نیز در نظر داشته است، می‌توان دریافت که وی این اثر را به عنوان مقدمه‌ای برای علوم دیگر و به عنوان کتاب مقدماتی کلاس‌های درس خود نوشته است و شاید بتوان گفت که دست کم طرحی مقدماتی از این اثر را از همان نخستین سال‌هایی که مجلس درس و بحث برگزار می‌کرده در ذهن داشته است. از طرفی چنان که در یکی از دست‌نویس‌های جوامع العلوم آمده است، این فریعون این کتاب را برای ابوعلی احمد بن محمد (بزرگترین امیر سلسله آل محتاج، درگذشت، ۳۴۴ق/۹۵۵م) نوشته بود.^۷ این امیر در ۳۲۹ق جانشین پدر شد اما از ۳۱۷ق امارت داشت. در هر صورت زمان اهدای این کتاب به امیر محتاجی چندان پیش از درگذشت فارابی نیست و حتی اگر نگارش احصاء‌العلوم را آخرین سال‌های زندگی وی بدانیم، باز هم اختلاف معنی‌دار و قابل توجهی در تاریخ تألیف این دو اثر به چشم نخواهد آمد. اما نکته‌ای که می‌تواند ما را از بررسی تقدیم و تأثیر این دو اثر بی‌نیاز کند، ساختار و موضوع این دو کتاب است. بررسی سرفصل‌های جوامع العلوم این فریعون روشن می‌سازد که وی در واقع قصد داشته کتابی برای راهنمایی دیبران و دیوان‌سالاران بنویسد. این همان سنتی بود که در آثاری چون صحیح‌الاعشی فلسفه‌نگاری به اوج خود رسید. در حالی که فارابی با انگیزه اثبات اتحاد علوم – به ویژه برای اثبات اتحاد میان علوم اولی (یونانی) و علوم اسلامی – و نیز چنان که یاد شد، با در نظر گرفتن نیازهای دانشجویان به نگارش احصاء‌العلوم پرداخت. در جوامع العلوم به سختی می‌توان نوعی طبقه‌بندی ابتدایی را دید (نمونه‌های از آن نقل شد) در حالی که احصاء‌العلوم اختصاصاً در این موضوع نوشته شده است. در دوره اسلامی کاتب خوارزمی با نگارش مقانیج العلوم به نوعی این دو سنت متفاوت را با هم تتفیق کرد (هر چند که تأثیرپذیری وی از سنت تقسیم بندی فلسفی بسیار کمتر از سنت دیوانی بود). بیشتر فیلسوفان نامدار ایرانی، از جمله اخوان‌الصفاء، ابن‌سینا، قطب الدین شیرازی، نصیر الدین طوسی و... در واقع راه فارابی را در پیش گرفتند. در مورد آثار اینان در طبقه‌بندی علوم آثار بسیاری تألیف شده است. در این میان اشاره به رساله مختصر اقسام العلوم الحکمیة ابوسهل مسیحی که در ادامه همین سنت، پیش از ۴۰۰ق و برای ابوالحسن (یا ابوالحسین) سهیلی (یا سهیلی، وزیر خوارزمشاهان آل مأمون) خالی از لطف نیست^۸.

بیشتر
فیلسوفان نامدار
ایرانی، از جمله
اخوان‌الصفاء، ابن‌سینا،
قطب الدین شیرازی،
نصیر الدین طوسی
و... در واقع
راه فارابی را
در پیش گرفتند.

ب. تأثیر دیدگاه‌های فارابی در طبقه‌بندی علوم بر اروپای سده‌های میانه

در سده ۱۲م، دو ترجمه لاتینی از کتاب احصاء‌العلوم فراهم آمد. ترجمه نخست احتماً در حدود ۱۱۴۰م و توسط دومینیکوس گوندیسالینوس (۱۱۱۰-۱۱۸۱م)^{۱۰} که در جاهایی تلخیص شده بود و ترجمه دوم توسط گارادوس کرمونای (۱۱۸۷م) که منطبق با اصل است.^{۱۱} گوندیسالینوس فیلسوفی اسپانیایی و سرشناس سگوبیا بود و شمار قابل توجهی از آثار عربی را با کمک یوحنا اشیبی^{۱۲} شماری از آثار فلسفی و علمی دوره اسلامی را به لاتینی درآوردند و خود نیز آثاری را با تکیهٔ بسیار بر میراث اسلامی پدید آوردن. از جمله گوندیساللو بر اساس احصاء‌العلوم فارابی کتابی به نام تقسیمات فلسفه^{۱۳} نوشت. این رساله با ترجمه منسوب به گوندیساللو ثقاوت دارد و باید آن را ترجمه و تفسیر همراه با اضافات احصاء‌العلوم دانست. طبقه‌بندی او به طور خلاصه چنین است: آموزش مقدماتی (مشتمل بر دستور زبان؛ فن شعر (شامل تاریخ)، فن خطابه)؛ منطق؛ علم حکمت، شامل رشته‌های نظری و عملی. رشته‌های نظری عبارت است از: الف. طبیعت‌ها، کیمی؛ ب. ریاضیات: حساب، هندسه (و علم ایصار)، موسیقی، اختنگویی، علم نجوم تعلیمی. علم مقادیر و اوزان (علم اثقال)، مکانیک (علم جیل)؛ ج. مابعد‌الطبیعه. رشته‌های حکمت عملی عبارت است از سیاست مدن، تدبیر منزل، اخلاقی.

تصویر شماره ۱: صفحه نخست از چاپ لاتینی آثار فارابی، ۱۶۲۸م. ترجمه تقریبی عنوان: چاپ آنچه از ترجمه‌های لاتین آثار فارابی - شارح ارسسطو - یافت شده است.

(ترجمه لاتینی منسوب به گوندیسالینوس)

البته گوندیساللو در نگارش تقسیمات فلسفه از آثار دیگری و و از جمله کتابی به نام هندسه علمی نوشته هوگو(?) نیز الهام گرفته بود. به گمان برخی، این کتاب نوشته هوگ سن ویکتوری^{۱۴} (۱۱۴۱-۱۰۹۶م) است اما سارتن این کتاب را مربوط به اوخر سده ۱۲م و شاید از آن هوگوی پژشک پاریسی(د) ۱۱۹۹م) باشد^{۱۵}، می‌داند. در این کتاب هندسه عملی به سه شاخه ۱. محاسبه بلند و ارتفاع (۲. altimetria) و ۳. Planimetria (یک شاخه رشته‌ای میان رشته‌های بین نجوم و هندسه احتمالاً همان ابعاد و اجرام دوره اسلامی) تقسیم می‌شود. در متن عربی احصاء‌العلوم و نیز در ترجمه گارادوس چنین تقسیم بندی دیده نمی‌شود، اما در ترجمه منسوب به گوندیسالینوس و نیز تقسیمات فلسفه وی همین تقسیم بندی را با اختلافی بس جزئی می‌بینیم.^{۱۶}

احصاء‌العلوم، چه به واسطه ترجمه‌های لاتینی و چه به واسطه تقسیمات فلسفه گوندیسالینوس بر دیگر اندیشمندان اروپایی تأثیر گذاشت از جمله آلتیوس کبیر^{۱۷} احصاء‌العلوم را نیز مانند بسیاری دیگر از آثار فارابی می‌شناخت و از آن تأثیر گرفته بود.^{۱۸}

مايكل اسکات (درگذشت پس از ۱۲۳۵م) نیز در رساله تقسیمات علوم^{۱۹} خود، به واسطه تقسیمات فلسفه گوندیسالینوس از احصاء‌العلوم فارابی بهره‌مند و متأثر شده بود.^{۲۰}

ربرت کیواردی^{۲۱} (۱۲۷۹-۱۲۱۵م)، فیلسوف دومنیکی انگلیسی^{۲۲} نیز از دیگر اندیشمندان تحت تأثیر فارابی بود. وی رساله‌ای داشت به نام De ortu scientiarum (درباره اصل و منشأ علوم) روایتی لاتینی با همین نام به فارابی نیز منسوب است.^{۲۳}

پ. نشان برخی چاپ‌های آثار فارابی در این زمینه

1. Camerarius, Guilelmus (Ed.): *Alpharabii, vetustissimi Aristotelis interpretis opera omnia, quae, latina lingua conscripta, reperiri potuerunt*, Paris 1638 (64 pp)

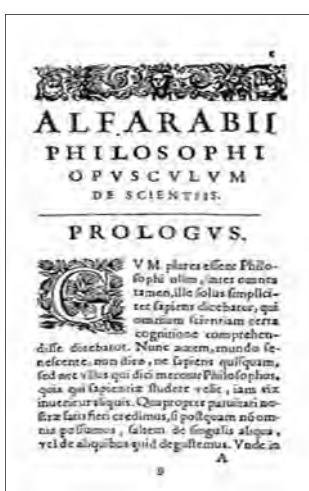
چاپ ترجمه لاتینی احصاء‌العلوم

2. Steinschneider, Moritz, *Alfarabi (Alpharabius): Des Arabischen Philosophen Leben und Schriften, mit Besonderer Rücksicht auf die Geschichte der griechischen Wissenschaft unter den Araber*, St. Petersburg, 1869;

درباره آثار فارابی: وی در این رساله گرچه به معرفی احصاء‌العلوم می‌پردازد اما هرگز به نام عربی آن اشاره نمی‌کند. در ضمن اشتباه این نام را برای احصاء‌العلوم برگزیده بود درحالی که در همان روزگار بسیاری این معادل را نامناسب می‌دانستند. زیرا احصاء‌العلوم حتی تعریف اصطلاحات مقدماتی هر علم را نیز دربر ندارد.

3. L. Baur, Dominicus Gundissalinus de *Divisione Philosophiae*, Münster, 1903, p 342ff (Beiträge zur Geschichte der Philosophie des Mittelalters, Texte und Untersuchungen, Band IV, Heft 23-

متن لاتینی تقسیمات فلسفه دومینیکوس گوندیسالینوس.

تصویر شماره ۲: صفحه نخست از متن لاتینی احصاء‌العلوم فارابی (همان چاپ).

4. Wiedemann, Eilhard, Beiträge zur Geschichte der Naturwissenschaften: Über al Fârâbî's Aufzählung der Wissenschaften (*De Scientiis*), *Sitzungsberichte der physikalisch-medizinischen Sozietät in Erlangen*, Erlangen, Vol. XXXIX, 1907(1908), pp. 74101-;

ترجمه آلمانی بخشی از احصاءالعلوم از روی ترجمه لاتینی

5. Baeumker, Clemens: *Alfarabi über den Ursprung der Wissenschaften (De ortu scientiarum). Eine mittelalterliche Einleitungsschrift in die philosophischen Wissenschaften*, Münster, 1916, (*Beiträge zur Geschichte der Philosophie des Mittelalters, Texte und Untersuchungen*, Band XIX, Heft 3, 32 pp.);

روایت لاتینی رساله کوچکی منسوب به فارابی که اصل عربی آن یافت نشده است. را برت کیلوارد بی نیز رساله‌ای به همین نام دارد که تأثیر آراء فارابی (و نیز گوندیسالینوس) بر آن آشکار است.

عن نخستین چاپ متن عربی در ۱۹۲۱ م بر اساس نسخه‌ای خطی که در شهر نجف نگهداری می‌شد. این متن در ضمن یکی از شماره‌های مجله‌ای در شهر صیدا در سوریه منتشر شد^۶

7. Bouyges, Maurice, “[Notes sur les philosophes arabes connus des Latins all moyen âge.] VII: Sur le *De scientiis* d’Alfarabi recemment édité en arabe d Saïda et Sur le de *Divisione Philosophiae* de Gundissalinus”, *Mélanges de l’Université Saint-Joseph*, Beirut, Vol. IX, 192324- (pp. 4970-)

نقدي است بر چاپ یاد شده. مؤلف مقاله اشکالات متعددی بر چاپ صیدا وارد کرده و خوانش‌های دیگری را پیشنهاد کرده است.

۸. چاپ متن عربی به صورت مستقل به کوشش عثمان امین در ۱۹۳۱ م در قاهره. وی این کتاب را یک بار دیگر در ۱۹۴۹ م منتشر ساخت. این که در برخی متابع تاریخ چاپ دوم را ۱۹۴۸ م باد کرد هاند بدان روی است که در انتهای همین چاپ و در ضمن آثار عثمان امین، برخلاف روی جلد تاریخ چاپ ۱۹۴۸ م آمده است!

9. Catálogo de las Ciencias. Edición y Traducción Castellana por Ángel González Palencia, Catedrático de Literatura árabe-española en la Universidad. Publicaciones de la Facultad de Filosofía y Letras. Universidad de Madrid, Volumen II. Madrid: Imprenta de Estanislao Maestre, 1932. Pp. Xx+I76+84.

متن عربی، دو ترجمه کهن لاتین (منسوب به گوندیسالینوس و گراردوس)، همراه با ترجمه اسپانیایی آنجل گونزالس پالنسیا (تجدید چاپ ۱۹۵۳)

10. Efros, Israel: “Palquera’s Reshit Hokmah and Alfarabi’s Hisā’ al ‘ulum”, *The Jewish Quarterly Review*, Philadelphia, N.S. 25. 19341935 - (pp. 227235-)

درباره مشابهت کامل بخش عمده رساله عربی رشیت حکما نوشته بلقیرا و احصاءالعلوم فارابی

11. Strauss, Leo: Eine vermißte Schrift Fârâbîs, Monatsschrift für Geschichte und Wissenschaft des Judentums, Breslau, 80, N.F. 44, 1936(pp. 96106-);

بر اساس تحقیق اسرائیل افروس، یک قطعه از کتاب رشیت حکما با احصاءالعلوم فارابی مطابقت نداشت. در تکمیل مقاله فوق، اشتراوس قطعه‌ای لاتینی منسوب به فارابی را یافته بود که معلوم می‌کرد این قطعه نیز از اثر دیگر فارابی اقتباس شده است.

بی‌نوشت‌ها

1. Sarton, George, *Introduction to the History of Science*, Baltimore, Vol I, 1927; pp. 128, 421422.

2. Stein Schneider, M., *Die Arabische literature der Juden*, 1893

Steinschneider, Die arabische literature der Juden, Frankfurt, 1893(also 1902), p. 120;

3. Suter, Heinrich, *Die Mathematiker und Astronomen der Araber und ihre Werke*, Leipzig, 1900, p. 73;

4. Rosenthal, Franz, *A History of Muslim historiography*, First Ed., Leiden 1952, 3234-;

تصویر شماره ۳: صفحه عنوان ترجمه آلمانی کتاب اشتاین‌اشتايدر که از نخستین مطالی است که در معرفی کتاب احصاءالعلوم فارابی نوشته شده است.

تصویر شماره ۴: صفحه عنوان ترجمه آلمانی از کتاب De Ortu Scientiarum منسوب به فارابی (تنهای متن لاتینی برجای مانده است).

Second revised ed., 1968, 3436; ;

در ترجمه عربی چاپ نخست کتاب، نام این فرد ابن فرجون آمده است (علم التاریخ عند المسلمين، ترجمة صالح احمد العلي، بغداد، ١٩٦٣، صص ٥٤٥٢)

مقایسه شود با: ابن فریغون، جوامع العلوم، قاهره، ١٤٢٨، ج ٢٣٨، ذیل «معانی علم الحکمة».

Dunlop, D. M., "The Ğawāmi' al-'ulūm of Ibn Fariūn", 60. doğum yili münasebetiyle Zeki Velidi Togan'a armagan, İstanbul, 1955, pp. 348353-

ع. خدیو جم، حسین، «کتاب جوامع العلوم»، نامه مینوی، به کوشش حبیب یغمایی و ایرج افشار، تهران، ۱۳۵۰، ش، صص ۱۶۲-۱۴۸

۷. تنها برای نمونه دو سطر از این کتاب را (ص ۲۳۸) نقل می‌کنم و خوانش درست را در میان () می‌آورم: معانی علم الحکمة: علم النهی (النهی)، علم ریاضی او وسط (أوسط)، علم طبیعی (أو) أسفل.... علم النازيجات (التاریخات): من ذکر أحداث مشهورة كانت في أزمنة خالية....

5. Bosworth, C. E., "A Pioneer Arabic Encyclopedia of the Sciences: Al Khwarizmi's Keys of the Sciences", Isis, Vol. 54, No. 1 (Mar., 1963), pp. 101; ۹. ابوسهل مسیحی، اقسام العلوم الحکمیة، به کوشش محمد تقی داشن پژوه، تحقیقات اسلامی، سال ۱۳۷۰، ش، ص ۲۰-۲۱؛ معرفی مختصر این اثر توسط کرامتی، یوسف، «اقسام العلوم الحکمیة»، فرهنگ آثار ایرانی-اسلامی، ج ۱، تهران، ۱۳۸۵؛ نیز نک:

Gutas, Dimitri , Avicenna and the Aristotelian Tradition, Leiden, 1988, pp. 149152-;

6. Dominicus Gundissalinus / Domingo Gundisalvo

۱۱. در اینجا فقط مقصود آن است که گارادوس این رساله را به تمامی ترجمه کرد و چیزی از آن نینداخت یا بدان نیفزود. اما درباره درستی و روایی ترجمه باید گفت که اشکالات که عموماً بر ترجمه‌های گارادوس وارد می‌سازند (از جمله آنها: آتویوسی برخی اصطلاحات عربی با خط لاتینی به جای ترجمه آنها) بر این ترجمه نیز وارد بود.

7. Johannes Hispalensis /John of Seville/ Juan Hispalense

8. De divisione philosophiae

9. Hugh of Saint Victor

10. Baron, Roger, "Note sur les Variations au XIIe Siècle de la Triade Géométrique Altimetria, Planimetria, Cosmimetria", Isis, Vol. 48, No. 1 (Mar., 1957), pp. 303- ;

11. Sarton, George, *Introduction to the History of Science*, Baltimore, Vol II, 1931; pp. 10 - 11

۱۷. مؤلف این اصطلاح را برخلاف دو اصطلاح دیگر توضیح می‌دهد. از این رو شاید بتوان گفت دو اصطلاح قبلی در آن روزگار رواج داشته‌اند اما اصطلاح سوم توسط خود وی وضع شده است.

12. Baron, 3031- ;

13. Albertus Magnus/ Saint Albertus Magnus/ Saint Albert the Great / Albert of Cologne

14. Cortabarria, Angel, "Las Obras y la Filosofía de Alfarabi en los Escritos de San Alberto Magno", *La Ciencia Tomista*, Salamanca, 77. 1950. pp. 3621951)78 & 387- pp. 81-104), p. 380

15. Divisio philosophica

16. SteinSchneider ,M., Die Europaischen Übersetzungen aus dem Arabischen bis Mitte des 17. Jahrhunderts, p. 5558.; Leclerc, II/451459.; Sarton, II/491580_579 ,492-;

17. Robert Kilwardby

18. *Oxford Dictionary of National Biography* (2008 Online Version), s.v. Kilwardby, Robert

۲۵. در مجال نگارش این مقاله فرستی دست نداد که بررسی کنم این دو اثر چه ارتباطی با هم دارند و آیا یکی هستند یا نه.

19. Macdonald, D. B., Book Review: "Catalogo de las Ciencias by Alfarabi;Angel Gonzalez Palencia", Isis, Vol. 20, No. 2 (Jan., 1934), pp. 450451-

بنده این چاپ را ندیده‌ام و اطلاع دیگری از آن ندارم.

تصویر شماره ۶: صفحه عنوان ترجمه لاتین گارادوس از احصاء العلوم مندرج در چاپ پالنسیا

تصویر شماره ۷: صفحه عنوان تقسیمات فلسفه گوندیسالینوس